

РЕШЕНИЕ

№ 9827

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **2496** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), срещу Решение № 135/09.01.2024. по нахд № 9896/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-и състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение като се оспорва извода на районния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения процесуалните и материалните норми, поради това се иска отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесния електронен фиш.

Ответникът по касацията – „Атмикс Бетон“ ЕООД, с депозиран писмени бележки чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разноска за адвокатско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема

следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, на ответника по касация е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

С обжалването в настоящето производство решение, съдът е отменил електронния фиш. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато нарушение на процесуалните права, както и че санкционният акт не съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правило е изяснена фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал. 1, т. 2 ЗП. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 ЗП.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП е предвидено за преминаване по платената пътна мрежа въвеждане на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 ЗП. Заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси. Таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ.

Следователно за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДП, това трябва изрично да е предвидено в ЗДвП. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (редакция към датата на извършване на нарушението) законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. При визираната правна уредба е дължим извод, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по 179, ал. 3б ЗДвП, е и новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.), в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липса на изрична норма за това.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а ЗДвП съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Горните разпоредби са допълнителен аргумент, че към момента на извършване и установяване на нарушението по чл. 179, ал. 3б ЗДвП в процесния случай е следвало да се състави акт за административно нарушение, а не ЕФ.

Липсата на изрична законова разпоредба към 14.06.2021 г., предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По изложените съображения крайният извод на районния съд за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш е правилен, поради което не са налице визираните в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение. Изложеното е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на АССГ съдебна практика по приложението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, вр. 179, ал. 3б ЗДвП (редакция преди ДВ, бр. 13 от 2024 г.), към която настоящият състав се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

При този изход на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на сторените в производството разноски в размер на 1430 лева се явява основателна, като същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 135/09.01.2024. по нахд № 9896/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-и.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) да заплати на „Атмикс Бетон“ ЕООД сумата в размер на 1430 лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: